

Gunhild Guttesen 75 ár

Lésarabrøv

Hóast hon ikki hevur verið at sæð so nógv tey síðstu árin, so munnu tey vera mong í Havnini og eisini aðra staðni kring landið, sum komast við navnið Gunhild Guttesen. Í dag fyrrir hon 75 ár.

Gunhild er havnarfólk. Foreldur hennara vóru Jóhanna og Jens Christian Guttesen, sum búðu í lítlu húsunum á Tinghúsvegnum, har tey húsast við elfliva børnum. Gunhild var fjóðra í røðini, og mamman, sum doyði í 1969, plagdi at siga, at Gunhild mundi vera eitt tað raskasta av børnunum, sum hon hevði átt.

Tá Gunhild var árs gomul, fekk hon kikhosta og ringa eftirsjúku, og síðani tá hevur hon verið merkt av sjúkuni. Førlæikin avmarkaðist, tí vinstra lúðin varð lamin, og luturin hjá Gunhild gjørdist at liva við hesum brekinum, og tað hevur hon megnað sera væl. Hóast hon hevur havt nógvar veik-leikar og ofta hevur ligið lágt, so hevur hon verið eitt av teimum fólkunum, sum hava borið ljós og uppmuntring við sær til onnur, hon er komin í sambandi við. Og Gunhild hevur ongantíð fílt, hvørjari keldu hon hevur drukkið úr fyri at fáa styrki og ugga. Hon hevur so ofta vitnað um, at hon var bara ein lítill smágenta, tá hon lærði at seta álit sitt á Jesus Kristus sum einasta vón til hjáging her í lívinum og hinum komandi, og at tað er vinurin, sum hon so tíðliga í lívinum fann sær, sum hevur borið henni uppi.

Tað var lív og kæti í familjuni Guttesen. Sangur og tónleikur vóru teirra eitt og alt. Systkini vóru stuðlar í sangkórnum í Ebenezer, og parturin hjá Gunhild lá ikki eftir.

Gunhild dámdi væl at ganga í skúla, og tað lá væl fyri hjá henni at læra, men tá var tað ikki sum nú. Møguleikarnir hjá vanligu fólkunum og serliga teimum, sum høvdu brek at dragast við, vóru fáir og smáir, og eftir ráðgeving frá donskum kommunulekna í Havnini fór Gunhild í 1949, tá hon var 27 ára gomul, niður til Danmarkar, og har var hon tey næstu tjúgu árin. Hóast hon bara kundi brúka aðra hondina, so lá

stak væl fyri hjá Gunhild at gera hondarbeiði, og tað var ætlanin, at hon skuldi læra okkurt meiri á hesum økinum, men soleiðis kom tað kortini ikki at vera. Hon kom í privata røkt hjá einari góðari familju í bygdini Vedde, sum liggur ikki so langt frá Dianalund á Sjælland.

Hjúnini Løvgren vóru barnleys, og tey høvdu Gunhild og fyra onnur búgvandi hjá sær. Gunhild var best fyri av búfólkunum, og tað var bæði fólkunum, hon búið hjá og búfólkunum at gagni, at hon hevði eitt glatt lyndi og stórt lívsmót.

Gunhild vitjaði ofta heima í Føroyum. Hon smæddist ikki fyri at ferðast einsamøll við Tjaldrinum aftur og fram, og tað var sannur høgtíðsdámar yvir tí, tá hon uppstáð kom í land í Havnini og steðgaði nakrar vikur fyri at vera saman við familjuni. Utisetairini hevði Gunhild tætt samband við familjuna og við vinirnar, hon átti í Føroyum. Hon sendi pakkar, og tað var altíð hugaligt og uppmuntrandi at fáa kort og brøv við tí snótligu hondskriftini.

Umstøðurnar hjá teimum, sum høvdu brek at dragast við av tí slagnum, sum Gunhild hevði, vóru ikki góðar í Føroyum tey árin. Gunhild var í Danmark. Ein teirra, sum stríddist nógv fyri at betra um umstøðurnar, var Karolina Petersen,

og tá tað hevði eydnast henni at lata vistarheimið í Havn upp, kom Gunhild heim at búgva í 1969. Vistarheimið helt til í Fríðrik Petersens gøtu, og har var Gunhild í fleiri ár. Hon var glað fyri at vera komin nærri at sínum kærna, og henni dámdi væl, tá Karolina Petersen syrgdi fyri, at Gunhild og onnur, sum vóru í hennara stóðu, fingu uppgávuna at røkja, sum nú verður útítt á Frimerkjadeildini hjá postverkinum.

Tá Gunhild var 55 ára gomul fór hon suður til Fróðbiar at halda hús hjá Jørgini Petersen. Tað dámdi henni stak væl. Nú hevði hon móguleikan at hugna um sitt eigna heim, og ári, hon og Jørgin høvdu saman har suðri, vóru stak góð.

Nú eru nógur ár síðani Jørgin varð tikin burtur, og nú býr Gunhild á Ellis- og røktarheiminum á Tvøroyri, har tey eru sera góð við hana. Føðingardagin er hon stódd á Lágargarði í Havn.

At Gunhild hevur nátt so høgan aldur er í sær sjálvum

eitt undur. Tá hon var barn og pápin var í Danmark fyri at vita, um hon kundi fáa heilsubót, fingu tey at vita, at hon fór neyvan at liva í meiri enn fjúrtán ár. Og tær ferðirnar eru mangar, tá hon hevur ligið lágt, og líkindini fyri, at hon skuldi koma á fótur aftur vóru smá.

Fyri fimm árum síðani helt Gunhild føðingardag á Hotel Hafnia. Har vóru fleiri talur hildnar, og ein teirra, sum hevur staðið Gunhild nær alt lívið, helt fyri, at hon var sum fulgurin Fenix. Altíð reisti hon seg aftur úr øskuni. Og síðani tey orðini vórðu sagn hevur Gunhild enn eina ferð ligið heilt lágt og hevur reist seg aftur.

Nú er lívssólin, sum hevur skinið so hjórt, komin langt vestur á luftina. Góða Gunhild: Vit eru mong, sum heilsa tær á 75 ára degnum og ynskja tær eitt blítt lívskvöld, samstundis sum vit takka tær fyri tað ljós, sum tú hevur verið.

Skyldfólk

Henda sangin hevur Gunhild Guttesen yrkt. Beiggi hennara, Leivur Guttesen, gjørdi lag til sangin, sum hevur verið nógv sungin

*Tað er ein kelda, rein og klár,
í henni gróðast syndasár.
Tann særda hon nær visir leið,
Tú, Jesus, aldri svikur, nei.*

*Eg sá Hann hanga krossi á,
mitt skuldarbræv á Honum lá.
Hann rópar hart: „Tað er fullgjørt!“
Á, kærri sál, hvat undur stórt!*

*Í Jesusi eg fríðin fann,
eg sá hans dýra blóð, tað rann
av krossinum, hin kelda reyð.
„Kom, tváa tíni sál“ Hann beyð.*

*Hann gróða vil nú hvørja sál
og okkum færa fram á mál.
Hvør er tað gott at eiga Hann,
Hann ugga, styrkja, gróða kann.*

*Eg virka fyri Harran vil,
– tað verður bert eitt lítið bil,
til Hann í skyggjum koma skal
at heinta Sini uttan tal.*

*Skjott lúðurhormið ljóða vil:
Kom hvør, ið hoyrir Honum til!
Og vilsta sál, til reidar ver,
brátt dagurin at enda er.*

*Kom hvør ein sál, ið ófrelst er,
legg byrðina við krossin her,
og tak mót Jesusi í dag,
tí aldri til vilt angra tað.*

Gongd á málið

Ein parlamentariskur meiriluti eigur at fáa John Petersen uppá aðrar tankar, og um hetta ikki er gjørligt, so eigur lögmaður í eitt styttri tíðarskeið, at lata málið um Nólsoyar Páll upp í hendurnar á øðrum landsstýrismanni ay umsita, soleiðis, at trupulleikin í sambandi við vaktar- og bjargingarskipið Nólsoyar Páll verður løystur

Í sambandi við at Javnaðarflokkurin hevði uppskot um projektering av nýggjum vaktar- og bjargingarskipið til viðgerðar í tinginum, og at jattað 900 túsund krónur til hetta endamálið, gjørdi undirritaði greitt, at hetta bara er byrjanin. Aftaná hetta skal nýtt skip byggjast fyri 80 til 100 mió. kr., tí tað kann væl ikki verða ætlanin at brúka 900 túsund krónur uttan at ætla okkurt annað.

Einki svar

Hóast undirritaði royndi at bora í fleiri spurningum, og setti fyrirsurningar fram fyri landsstýrismannin, so fekkst so at siga einki svar.

Rætt skal verða rætt, at landsstýrismaðurin hevði heldur áhuga í at gera gjöldur burtur úr og lovaði undirritaða 1 mió. kr. um tað eydnaðist at fáa skipið liðugt fyri millum 6-8 mió. kr.

Hetta segði hann aftaná, at undirritaði fór at kanna móguleikan fyri at fáa ein parlamentarískan meiriluta fyri at fáa eitt uppskot samtykt um at brúka 6-8 mió. kr. fyri at fáa Nólsoyar Páll siglingarklár.

Landsstýrismaðurin ørkymlaður

Hetta segði hann eisini aftaná, at undirritaði kundi

huga sær, at lögmaður yvir eitt styttri tíðarskeið, lat málið um Nólsoyar Páll upp í hendurnar á øðrum landsstýrismanni, so at vit sluppu burtur úr trupulleikumum sum vaktar- og bjargingar-tænastan var komin í.

Hetta var sjálvandi eisini orsøkin til, at undirritaði beinanvegin bað um heimild frá landsstýrismanninum at sleppa at arbeiða við málinum, men sum ikki einaferð so var hetta ein sápu-bløðra sum brast, og landsstýrismaðurin tyktist ørkymlaður um sín leiklut.

Trupult og skomm

Tað er ósakligt at hava ein landsstýrismann sitandi á einum øki, sum frammanundan hevur fráboðað at hann einki vil gera við málið, uttan mun til úrslit. Tað er trupult og stór skomm.

Vit eiga øll at hava í huganum, at Tjaldrið er 21 ára gamalt og er illa smíðaður. Tað er óarbeiðsligt umboð, og helst verður neyðugt at skifta Tjaldrið út um ikki so langa tíð.

Tey allarflestu vóru ikki fegin um Nólsoyar Páll í síni tíð, men nú er tað skeiðt ikki at gera hann lidnan, tá so nógvur peningur er brúktur til endamálið.

Lasse Klein

Schubertkonsert í Norðurlandahúsinum

Sunnudagur 19. okt. kl. 19.30 fara linir í Aldubáruni at spæla verk eftir Schubert í Norðurlandahúsinum. Tað eru í ár lúðin 200 ár, síðani Franz Schubert varð borin í heim. Aldubáran

hevði fyrr í ár eina konsert við verkum eftir hetta gitna eysturrikska – tónaskald. Tann konsertin varð væl fagnað og fekk sera góð ummæli.

Á konsertin tann 19.

verða verk fyri klaver og strúkarar á skrauni. Eftir steðgin verður tann væl-umtökta "Forellen"-kvintettin at hoyra.

Úr Aldubáruni luttaka Jóhannes Andreassen, klaver,

og Sámuel Petersen & Óssur Bæk, fiól. Afturat sær hava teir triggjar frálíkar tónleikarar. Tað eru Sune Rammo úr Noregi, bratsj, Hege Waldeland úr Svøríki, cello og Robert Sonne úr Dan-

mark, kontrabass. Tíðakið er fingið í lag við munagóðum stuðul frá Føroya Banka.

Henda konsertin verður tann seinasta hjá Aldubáruni í ár.